

ÉVKÖZI 12. VASÁRNAP*A év*

1-4 oldal

Olv.: Jer 20,10-13 – Róm 5,12-15 – Mt 10,26-33

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek! Ez a mai vasárnap arra szólít bennünket, hogy ugyanazt a lelkületet munkáljuk magunkban, hogy ugyanaz a lelkület legyen bennünk, ami Krisztus Jézusban volt. Jézus Krisztus Isten üdvözítő tervének a legfőbb munkása, ha mondhatom ezt így, Isten szeretettörténetének a legfőbb megvalósítója. És akkor, amikor azt kérjük, hogy ugyanaz a lelkület legyen bennünk, amely Krisztus Jézusban volt, akkor ez pontosan azt akarja jelenteni, hogy tudjunk részt venni Isten üdvösségtervének, Isten szeretettörténetének a megvalósításában. Mert a világnak ez az egyetlen lehetősége. Ha csak azokra figyelünk, amikkel nap mint nap találkozunk a híradásokban, akkor minden gondolkodó ember fölismerheti azt, hogy nincs más lehetőségünk. Ez az isteni terv, az Isten szeretettörténete, vagy ez ment meg bennünket, vagy...

Mindenesetre ezen a mai szentmisén kérjük a Jóisten kegyelmét, különösen mi, akik itt vagyunk, hogy jézusi lelkületet tudjunk kialakítani magunkban, hogy részt tudjunk venni a világ megújításában.

Szentbeszéd

Kedves testvérek, ne féljete! Persze elsősorban ne a mi emberi, mindennapi félelmeinkre gondoljunk, Jézus se erre gondolt, hanem az Isten ügyével kapcsolatosan nyissátok ki a szátokat! Ne féljete megvallani az Istent, ne féljete részt venni Isten üdvözítő tervében, ne féljete kimondani, hogy egyedül a szeretet hatalma képes megváltoztatni az embert, vagyunk képesek egymás életére hatással lenni és megváltoztatni a világot.

Nem véletlen, éppen az elmúlt hetekben oly sokszor hallottuk nagyon szeretett, kedves külügyminiszter úr, gazdasági miniszter úr szájából, hogy túl hangosak, akik háborút akarnak és túl halkak vagyunk mi, akik az Isten oldaláról kellene hogy megszólaljunk. Tehát alapvetően, kedves jó testvérek, erről szól Jézusnak az üzenete: ne féljete részt venni Isten terveinek a megvalósításában. Túl halkán beszélünk, túl sokszor emlegetjük az alázatot, emlegetjük a szerénységet. Az igazságnak ereje van, és ha mi némák vagyunk, akkor az igazságot sárba tiporják.

Tehát ezen a mai vasárnapon, a nagy húsvéti ünnepek után végre el kell gondolkodnunk azon, hogy miképpen tudjuk az üdvösség igazságát, az ember újjászületésének a csodáját ebben a világban megjeleníteni. Nyilvánvalóan a tetteink kell, hogy beszéljenek. Tehát ne féljete, mondja Jézus, részt venni Isten megváltó tervében. Különösen ez a mai vasárnap azért is jó alkalom arra, hogy ezt a kérdést előhozzuk, mert egy héttel ezelőtt ezt a templomot úgy megtöltöttük, hogy szinte több ember be se fért volna. Aztán csak egy hét telt el... Az, amit Húsvét ajánl nekünk, az az élet ajándata, Istennek a szeretetprogramja: úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta. Akkor valamiképpen ennek a szeretetnek a megjelenése ebben a világban összefügg az ember önelajándékozásával.

Aztán egy másik alkalommal Jézus maga mondja: szánom a tömeget. Mert az ember szájalomra méltó a világmindenségben. Testvérek, az egyetlen lény az ember, amelyik szájalomra méltó. Sajnálom, hogy nincsenek itt többen orvosok közül, mert most egy olyan kérdést szeretnék ezzel kapcsolatosan hangossá tenni, amit az ókori emberek fogalmaztak meg. Így mondták ki az igazságot, a szájalomra méltó embernek az igazságát: az ember beteg. Mindjárt megpróbálom az ő gondolatmenetüket elővarázsolni, hogy sejtünk meg valamit abból, hogy ezek az ókori gondolkodók, keresztény gondolkodók honnan veszik a bátorságot ahhoz, hogy azt mondják: embernek lenni – betegnek lenni. Persze ugyanakkor azt is hangoztatják, hogy akkor, amikor az ember ezzel a betegséggel harcol és küzd, akkor az ember maga is kibontakozik.

Csak persze itt a betegség alatt sem azt kell érteni, amire mi általában gondolunk. Hiszen láttam azt itt az elmúlt évek során, amikor még felelős voltam a Budai Irgalmasrendi Kórházért, hogy reggelenként az orvosok kétségbeesve néztek körül, mert valójában nem tudták a munkájukat végezni, mert reggelenként az idős emberek tömege megrohanta őket. Mert Bözsi néni nem tudott jól aludni éjszaka, hát akkor most jön az orvoshoz, mert itt valami nagy baj van, nem tudott aludni. A másik jön azért, mert egy kicsit fájt a feje, hát hogy lehetséges ez, és mondhatnám tovább. Orvosok meg panaszkodtak, hogy nem tudnak a betegekkel foglalkozni, mert ezek valójában nem betegségek. Nekem eszembe jutott az, hogy én is voltam gyerekkoromban beteg. Nagymamám azt mondta, kisfiam majd reggelre kialszod, általában így is történt. Vagy valami kicsit fájt, megsimogatott, mint ahogy mi a kisgyerekeinkkel tesszük, megpusztiljuk ott, ahol fáj, aztán ezzel gyógyítunk. Mert ezek nem a betegségnek a megjelenései.

A betegséget egészen másképp gondolták az ókori, nagyon mélyen szántó gondolatoknak a szerzői. Mit mondtak? Az ember beteg lény, mégpedig a betegség okozója egy bizonyos egyensúlyvesztés. A betegség egy egyensúlynak az elvesztése. Miből adódik? Ők a következő eszmefuttatást állították elő. Az embernek van egy tudatos énje meg van egy tudatalatti énje, és akkor, amikor az a két én összeütközik, általában a tudatalatti én az okozó, akkor az ember egyensúlya fölborul. Egyébként milyen érdekes, hogy a modern orvostudományban egyre többet beszélnek arról, hogy a betegség lelki eredetű, leginkább erről beszélnek.

És hogy az Evangéliumban ez hogy jön vissza? Akkor, amikor Jézus küldi a küldötteit, az apostolokat, mit mond nekik? Nem tudom föltűnt-e a testvéreknek: menjete, gyógyítsátok a betegeket, és a második helyen mondja azt, hogy kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Mert ebben az evangéliumi üzenetben ez az ókori gondolat jelent meg, ami sokkal jobban találja el az ember élete kérdéseit, mint ahogy ma mi modernnek, akik úgy gondoljuk, hogy kezünkben van a világ, és közben egy aprócska rosszullét lever bennünket. Mert elképzelhetetlennek tartjuk, hogy az lehetséges.

Vagyis az ókori ember úgy gondolta, hogy elegendő a megismerés és ez meghatároz mindent. Úgy gondolták, hogy a megismerés a tudatos én világa, és a tudatos én világa meghatározza a tudatalatti ének a világát. A megismeréshez igazodnak az érzelmek, az érzelmek megmozdítják az akaratot, az akarat pedig diktál, és megszületnek ilyen, olyan, amolyan cselekedetek. Csakhogy akkor, amikor a tudatalatti én megnyilatkozik, ami problémát okoz, akkor a lélek, az emberi lélek védekezik ez ellen az egyensúlytalanság ellen. És az ókori ember kínozza a testet, gondolva arra, hogy ezáltal a problémát megoldja.

Gondoljunk csak a mi Szent Margitunknak az övére, amivel kínozza a testét, valamiképpen abban a hitben, hogy akkor ezt az egyensúlyt vissza tudja kapni az emberi élete. Vagy éppen Istenes Szent Jánosra gondoltam sokszor ebből a szempontból. Amikor megtért és szinte az eszét vesztette, hogy mit jelentett ez, hogy rácsodálkozott az Isten jóságára, akkor bedobták a sérült betegek közé. És hogyan gyógyították abban az időben ezeket? Veréssel. Ütötték, verték őket botokkal, aztán majd kimegy belőle az, ami most ilyen furcsán jelentkezik.

Ma pont fordítva van, a tudomány igazolja azt, amit Jézus mond és amit az ókori atyák. Azt mondták, hogy sokkal nagyobb beleszólása van a tudatalatti énnak a cselekedeteinkbe, az életünk alakításába, mint gondoltuk és gondoljuk. Mert az ösztönös vágyaink, kívánságaink a tudatalatti énünkben születnek meg, ezek mozdítják az érzelmeinket, az érzelmeink parancsot adnak az akaratnak és az akaratnak pedig megjelennek azok a megnyilatkozásai, azok a cselekedetek, amik a tudatalatti vágyainkból születnek. Mit csinálunk a tudatalatti vágyainkkal, amik a problémát jelentik és egy egyensúlyhiányt jelenítenek meg ezek a sajátos, tudat alatt fakadó világból születő cselekedeteink, amelyek fölött nincs uralmunk? Hogy lehet ezt gyógyítani? Hogy mit mond a modern tudomány, azt önök ismerhetik, nem is foglalkozom én ezzel. Ezzel foglalkozik a pszichológia, a pszichiátria, a különböző gyógyítási technikák.

Mit mond Jézus? Szenteljétek meg a tudatalatti létet, ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt. És Krisztus Jézus ezt a tudatalatti emberi ént azáltal szentelte meg, hogy számára mindennél fontosabb volt az Atya akarata, ahhoz igazította a maga akaratát. És számára mindennél fontosabb volt a Megváltás terve, mindennél fontosabb volt Jézus számára Krisztus húsvéti misztériuma, aki szenvedésével, halálával, feltámadásával egy új világot teremtett, a halált legyőző világot. Mert csak az győzhet a rossz fölött, aki tud áldozatot hozni, tud lemondani, mert a másik emberhez csak a szeretet útján lehet eltalálni, ezért szeretetével váltotta meg a világot, győzte le a halált, mert az élet cselekedetei a szeretetből fakadnak. Akkor, amikor azt halljuk, hogy ne féljétek, akkor ez azt jelenti, hogy ne féljétek részt venni Isten üdvözítő tervében.

Éppen tegnap volt Keresztelő Szent János születésnapja. Ez a máltaiaknak a legnagyobb ünnepe, és ez az ünnep arra figyelmezteti őket, hogy jobban figyeljenek oda Keresztelő Szent János küldetésére. Mert az ő küldetésében az ember krisztusi küldetése fejeződik ki és ezt a küldetést folytatja minden megkeresztelt ember, ha fölfogta, mit jelent Isten tervében részt venni. Ugye Keresztelő János a kiválasztott, Keresztelő János a küldött.

Minden keresztény ember kiválasztott, mindegyikünk, hiszen a keresztségben újjászületünk, új életre születünk, azt a régi életet magunk mögött tudjuk, amikor csak magunkkal foglalkoztunk, csak magunknak éltünk. Az új élet az, hogy egymásért élünk. Kiválasztott, ezt így mondja Keresztelő Jánossal kapcsolatosan az Írás: reátettem a kezemet. Vagyis lefoglaltam magamnak, mindegyikünket lefoglalt magának az Isten, hogy mi a jó ügy szolgálatában álljunk, és ez azt jelenti, hogy nekünk a vezérlő elvünk az Isten akarata legyen. Jézus maga mondja, és Keresztelő János ezt jelenítette meg mint előfutár, hogy mindennél fontosabb, mi az Isten akarata.

És küldött. Menjetek el és gyógyítsátok a betegeket és kereszteljétek meg őket! Mert mindannyian küldöttek vagyunk, ahogy Jézus az Atya küldötte, ahogy Keresztelő János azért jött, hogy készítse az Úr útját, mi ugyanezt a küldetést kapjuk ebben a világban, készíteni az Úr útját ebben a világban, megjeleníteni a szeretet Istenét.

Nyilvánvaló, mi már nem útkészítőként gondoljuk el a küldetésünket, mint Keresztelő János, hanem, és éppen ez a mai világ erre komolyan felszólít bennünket, hogy ennek a világnak a gondolatait igazítsuk az Isten gondolataihoz. Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok. És pontosan amit nap mint nap próbálnak velünk elfogadtatni, ma már eljutottunk oda, hogy a kereszténységtől féltetni kell a világot, azoktól az értékektől féltetni kell a világot, mert egyetlen igazság van, az LMBTQ-nak az igazsága. Hát igazítsátok a világnak az üzenetét az Isten üzenetéhez, igazítsuk a világnak a szavait az Isten kimondott szavához, Jézus Krisztushoz! Erre kaptunk hivatást, ne féljetelek részt venni ebben!

Gondoljunk csak arra, hogy ezekben a hetekben, most már években kell erről beszélni, szinte az egész világ furcsa módon mintha öntudatlanul a rossznak a támogatója lenne. Közben a szíve mélyén mindenki tudja, mi a jó, és ez nem derült ki. És mi meg kicsit gyávák vagyunk, meg némák vagyunk, meg bátortalanok vagyunk, mert a kockázatvállalás meg az áldozatkészség nélkül ez a részvétel Isten üdvözítő tervében, Isten szeretetprogramjában nem lehetséges. És ma pontosan erre hív bennünket, ennek a mai vasárnapnak ez az igazi üzenete.

Testvérek, a program nyilvánvaló: Jézus Krisztus megváltotta a világot, a Megváltás útja a jézusi út és erre az útra meghívott mindegyikünket. Lefoglalt bennünket arra, ha keresztények vagyunk, hogy mi ezt magunkévá tesszük, és küld bennünket ebbe a világba, hogy ezt az értékrendet, ezt az igazságot megjelenítsük a templomon kívül. Csak gondoljunk arra, ha azoknak kell ezt megjeleníteni, akik a templom világában ezekkel az igazságokkal szembesülnek, akkor hát hol van a 95% Európában, Magyarországon? Körülbelül 5% vagyunk mi, akik itt vagyunk. És mi lesz a megváltatlan világgal, mi lesz a világ sorsa?

Ne féljetelek, és ezt az üzenetet ne csak tudjuk, hanem ezt az üzenetet tesszük magunkévá! Isten üdvösségüzenetét, Isten megváltástervét, a szeretet tervét. Mert egyedül ez tudja az ember kibillent egyensúlyát helyrehozni, hogy a tudatalatti énünk ne tudja elnyomni a tudatos énünket és az Isten igazságát, ami a világ igazsága kell hogy legyen.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Miatyánkhoz

Kedves testvérek! Szeretném kérni, hogy ebben az imádságban most legyen megkülönböztetett helye hat testvérünknek, akik ma délután a Mátyás templomban szentmise keretében fogadalmat tesznek Keresztelő Szent János példájára hivatkozva Isten titkának a megvallására és a szegények szolgálatára. Ne sajnáljuk tőlük ezt az imádságos támogatást.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Szeretném megköszönni, hogy egy héttel ezelőtt olyan sokan érezték szükségét annak, hogy emlékezzenek. Önöknek megkülönböztetten is szeretném megköszönni, a többiek pedig, bízunk abban, hogy gazdagodtak az elmúlt vasárnap során lelkiekben.

+ *Á L D Á S* +